

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 4C/135/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114236034
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Sýkorová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2017:5114236034.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Ivetou Sýkorovou v právnej veci žalobcu Intrum Justitia Slovakia s.r.o., so sídlom Karadžičova 8, Bratislava, IČO: 35 831 154, práv. zast.: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Karadžičova 8, Bratislava, proti žalovanej H. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XXXX/XX, Žilina, štátny občan SR, za účasti osobitného subjektu na strane žalovaného - Združenia na ochranu spotrebiteľa BSO Čadca, so sídlom Fraňa Kráľa 2080, Čadca, IČO: 42 388 911, o zaplatenie 1258,47 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd konanie z a s t a v u j e v časti o zaplatenie sumy 133,61 eur s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 133,61 eur od 05.12.2011 do zaplatenia uplatnenej titulom zmluvnej pokuty.

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 308,1 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške:
- 9,25% ročne zo sumy 45,30 eur od 01.12.2011 do zaplatenia,
- 9% ročne zo sumy 45,30 eur od 01.01.2012 do zaplatenia,
- 9% ročne zo sumy 45,30 eur od 01.02.2012 do zaplatenia,
- 9% ročne zo sumy 45,30 eur od 01.03.2012 do zaplatenia,
- 9% ročne zo sumy 45,30 eur od 01.04.2012 do zaplatenia,
- 9% ročne zo sumy 45,30 eur od 01.05.2012 do zaplatenia,
- 9% ročne zo sumy 36,30 eur od 01.06.2012 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšnej časti žalobu zamietá.

Žalovanej a vedľajšiemu subjektu na strane žalovanej nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Pôvodný žalobca sa žalobou zo dňa 10.11.2014 domáhal rozhodnutia súdu, ktorým by zaviazal žalovanú zaplatiť mu sumu 1.258,47 eur s úrokom z omeškania vo výške 9,25% ročne od 05.12.2011 do zaplatenia a náhradu trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že pôvodný žalobca a žalovaná uzatvorili spolu dňa 30.11.2009 zmluvu o pôžičke evid. č. 6068538 na základe ktorej bola žalovanej poskytnutá pôžička v celkovej výške 2.174,4 eur. Podľa zmluvy o pôžičke mala žalovaná splácať pôžičku v pravidelných 48 mesačných splátkach v sume 45,3 eur. Žalovaná uhradila len sumu 951,30 eur. Vzhľadom na to, že žalovaná porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, právny predchodca žalobcu listom zo dňa 25.11.2011 vyzval žalovanú na úhradu dlžných splátok jednorázovo.

3. Uznesením č. k. 4C/135/2015-27 zo dňa 27.03.2015 súd, z dôvodu postúpenia žalovanej pohľadávky po začatí konania, pripustil zmenu žalobcu tak, že do konania na miesto pôvodného žalobcu spol. Consumer Finance Holding a.s., so sídlom Hlavné námestie 12, Kežmarok, IČO: 35 923 130, práv. zast.: Advokátska kancelária Gallo s.r.o., so sídlom: Jilemnického 30, Martin, vstúpil ako žalobca spol. Intrum Justitia Slovakia s.r.o., so sídlom Karadžičova 8, Bratislava, IČO: 35 831 154, práv. zast.: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Karadžičova 8, Bratislava.

4. Uznesením č. k. 4C/135/2015-47 zo dňa 11.08.2017 súd pribral do konania Združenie na ochranu spotrebiteľa BSO Čadca, so sídlom Fraňa Kráľa 2080, Čadca, IČO: 42 388 911, za účelom podpory žalovanej v spore. Podaním zo dňa 19.07.2015 sa v tom čase ako vedľajší účastník vyjadril k návrhu žalobcu, v ktorom uviedol, že zmluva č. XXXXXXXX uzatvorená medzi pôvodným žalobcom a žalovanou má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom neobsahuje podstatné náležitosti (rozčlenenie splátok úveru na istinu, úroky a iné poplatky ani samotnú výšku úroku) taktiež namietal výšku odplaty a neprimerané vysoké úroky. Na záver vtedy vedľajší účastník navrhol, aby súd žalobu v časti prevyšujúcej odporcom neuhradenú istinu (398,7 eur) poskytnutého úveru zamietol ako i nepriznal navrhovateľovi náhradu trov konania.

5. Podaním doručeným súdu dňa 27.09.2017 žalobca zobral žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 133,61 eur s príslušným úrokom z omeškania uplatnenú titulom zmluvnej pokuty.

6. Súd najskôr rozhodol o čiastočnom späťvzatií žaloby.

7. Podľa ustanovenia § 145 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), (1) Ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví. (2) Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatií žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej. (3) Ak je žaloba vzatá späť sčasti pred jej doručením žalovanému, koná súd o zvyšku nároku bez rozhodovania o zastavení konania v tejto časti.

Podľa ustanovenia § 146 ods. 1 CSP, Súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatiím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatiím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

8. Vzhľadom na dispozitívny úkon žalobcu, ktorým je späťvzatie žaloby v časti o zaplatenie sumy 133,61 eur s úrokom z omeškania uplatnenej titulom zmluvnej pokuty a vzhľadom na to, že súhlas žalovanej s čiastočným späťvzatiím žaloby sa nevyžaduje (nakoľko išlo o čiastočné späťvzatie žaloby pred prvým pojednávaním a na jeho nesúhlas by v tomto štádiu konania súd neprihliadal), súd pri aplikácii citovaných zákonných ustanovení rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku týkajúcom sa čiastočného zastavenia konania. Po čiastočnom späťvzatií žaloby tak predmetom konania zostala suma 1.124,86 eur s príslušným úrokom z omeškania.

9. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinným dôkaznými prostriedkami nachádzajúcimi sa v súdnom spise a zistil nasledovný skutkový stav:

10. Súd mal po vykonanom dokazovaní preukázané, že zmluvou o pôžičke č. XXXXXXXX zo dňa 30.11.2009 uzatvorenou medzi pôvodným žalobcom - spol. Consumer Finance Holding, a.s. ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom poskytol veriteľ žalovanej pôžičku - spotrebiteľský úver vo výške 1350 eur, ktorý mala žalovaná splatiť v 48 mesačných splátkach po 45,30 eur. Celková suma pôžičky bola dohodnutá na sumu 2.174,4 eur, celkové náklady spotrebiteľa v zmluve uvedené neboli. Zmluva obsahovala údaje o ročnej úrokovej sadzbe 28,97 %, RPMN 28,97 % a priemernej hodnote RPMN 77,76 %. Termín konečnej splatnosti bol určený na 48 mesiacov. Ďalej boli k zmluve predložené Všeobecné obchodné podmienky.

11. Žalovaná bola zo strany pôvodného žalobcu vyzvaná výzvou zo dňa 25.11.2011 na úhradu celej dlžnej sumy vo výške 1.376,67 eur jednorazovo v lehote 3 dní od doručenia výzvy. Žalovaná výzvu prevzala do vlastných rúk dňa 01.12.2011.

12. Zmluvou o postúpení pohľadávok uzatvorenou medzi spol. Consumer Finance Holding, a.s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom žalobca v zmysle prílohy k zmluve nadobudol pohľadávku voči žalovanej uplatňovanú v tomto konaní ku dňu 01.02.2015, v dôsledku čoho súd aj uznesením zo dňa 27.03.2015 pripustil zmenu žalobcu, ktorý sa v dôsledku postúpenia pohľadávky stal novým veriteľom.

13. Z platobnej histórie vyplýva, že žalovaná uhradila za obdobie do podania žaloby sumu 951,30 eur.

14. Záonné ustanovenia:

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ust. § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „zákon“), Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Podľa ust. § 2 písm. a), b), d) zákona, na účely tohto zákona sa rozumie

Na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 9 ods. 1 zákona, Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 zákona, Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Podľa § 11 ods. 1 zákona, Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 10c Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č.87/1995 Z.z. v znení účinnom do 31.01.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

15. Pôvodný žalobca ako veriteľ v danom prípade pri uzatváraní predmetnej zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, nakoľko z jeho výpisu z obchodného registra vyplýva, že predmetom činnosti je okrem iného aj poskytovanie úverov a pôžičiek z vlastných zdrojov nebankovým spôsobom. Žalovaná zmluvu uzatvárala ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania, povolania alebo zamestnania. Pri zákonom posudzovaní konkrétneho prípadu súd preto vychádzal z príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. a dospel k záveru, že záväzkový vzťah, ktorý vznikol medzi účastníkmi zmluvy na základe zmluvy uzavretej dňa 30.11.2009 je vzťahom občianskoprávnym a je potrebné naň aplikovať ustanovenia tohto zákona.

16. Keďže súd ustálil, že zmluva uzatvorená so žalovanou je zmluvou o spotrebiteľskom úvere a vzťahuje sa na ňu zákon č. 129/2010 Z.z., súd najskôr zisťoval, či zmluva o spotrebiteľskom úvere má všetky povinné náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 tohto zákona.

17. Po jej preskúmaní súd zistil, že zmluva neobsahuje povinné náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f/, k/ cit. zákona, a to konečnú splatnosť úveru a výšku, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

18. V zmluve nie je uvedený údaj o termínoch splatnosti jednotlivých splátok, nakoľko zmluva obsahuje len údaj o výške jednotlivých splátok (45,3 eur) a počte splátok (48). Údaj o tom, na ktorý konkrétny deň v kalendárnom mesiaci pripadá splatnosť jednotlivých splátok, zmluva neobsahuje, pričom nie je postačujúce, ak by túto informáciu obsahovali len podmienky k zmluve o poskytnutí pôžičky, pretože zákon vyslovene vyžaduje, aby uvedené povinné náležitosti boli obsiahnuté priamo v zmluve o spotrebiteľskom úvere a nepripúšťa sa obsiahnutie náležitostí v akýchkoľvek vedľajších dokumentoch.

19. Okrem toho v súvislosti s náležitosťou uvedenou pod písm. k/ súd uvádza, že zmluva o spotrebiteľskom úvere, okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Nemôže tak byť žiadnej pochybnosti o tom, že povinnými náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa úpravy platnej v čase uzavretia zmluvy z prejednávanej veci bolo tiež uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Primárnemu účelu právnej úpravy normami spotrebiteľského práva (ktorým je zrozumiteľnosť pre spotrebiteľa a jeho ochrana) potom zodpovedá len taký výklad ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona, ktorý každý z atribútov vyjadrených v zákone slovami „výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru majúceho sa v konečnom dôsledku zaplatiť, teda ako k istine, tak i k úrokom a tiež k prípadným iným poplatkom. Naplneniu uvedeného účelu preto nemôže učiniť zadosť zmluva neobsahujúca aj vyčíslenie toho, aká časť každej splátky pripadá na istinu, aká na úroky a na prípadné poplatky (u každej takejto čiastkovej položky osobitne). Nemôže preto stačiť, ak je v zmluve uvedená len celková výška splátky pozostávajúca z istiny, úrokov a poplatkov. V splátke by mala byť oddelene uvedená výška splátky istiny, výška splátky úroku a výška splátky poplatkov. Podľa zistenia súdu to však v danom prípade tak nebolo a požiadavka na presnosť vyžadovaná uvedeným ustanovením splnená preto nie je. Uvedenie časti, ktorá z každej splátky pripadá na splatenie vyčerpanej istiny, na splatenie úrokov a splatenie prípadných poplatkov, je podľa súdu potrebné i preto, aby veriteľ nemal možnosť celú zaplatenú splátku (teda 100% z nej) použiť na úhradu úrokov (prípadne poplatkov). Neuvedenie tejto náležitosti by mohlo spôsobiť, že hoci žalovaná spláca spotrebiteľský úver, istina prakticky jeho splátkami splácaná nie je, nakoľko ním uhrádzané splátky sa používajú v celom rozsahu na úhradu príslušenstva, z ktorého dôvodu nedochádza k poníženiu dlžnej istiny. Len vtedy, pokiaľ je presne vymedzené, aká časť splátky sa použije na úhradu istiny a aká časť na úhradu príslušenstva, je vylúčené, aby vznikli pochybnosti o tom, ako mali byť splátky započítavané na úhradu dlžného spotrebiteľského úveru s príslušenstvom.

20. V súvislosti s tým, že nie je uvedený termín splatnosti splátok, teda keďže nie je uvedené, na ktorý konkrétny deň v kalendárnom mesiaci pripadá splatnosť splátok, potom nebola dostatočne určito vymedzená ani náležitosť podľa písm. f/ zákona, a síce konečná splatnosť. V zmluve sa uvádza že termín konečnej splatnosti je 48 mesiacov, avšak v ktorý deň a mesiac sa stane splatnou posledná splátka, zo zmluvy nevyplýva. Podľa názoru súdu, spotrebiteľ musí pri danej forme spotrebiteľského úveru už na prvý pohľad presne vedieť, kedy dôjde ku konečnej splatnosti jeho spotrebiteľského úveru, t. j. ktorým dňom. Bez uvedenia dňa splatnosti poslednej splátky, len údaj o mesiaci a roku jej splatnosti tak podľa

súdu nepostačuje na to, aby bolo možné konštatovať, že údaj o konečnej splatnosti bol uvedený presne a určito.

21. V zmysle § 11 ods. 1 písm. a/ cit. zákona poskytnutý spotrebiteľský úver sa preto považuje z dôvodu absencie uvedených náležitostí za bezúročný a bez poplatkov, pričom už len absencia čo i len jednej z týchto náležitostí spôsobuje uvedený následok. Vzhľadom na uvedené, je možné žalobcovi priznať len čistú nesplatenú istinu bez úrokov a poplatkov po odčítaní úhrad a vo zvyšku uplatnenom titulom žiadaných úrokov a poplatkov je potrebné žalobu zamietnuť. Súd posúdil nárok preto nasledovne:

22. Žalovanej bol poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 1.350 eur, pričom len na vrátenie tejto istiny má žalobca vzhľadom na konštatovanú bezúročnosť a bez poplatkovosť úveru nárok. Pokiaľ bola mesačná splátka dohodnutá vo výške 45,3 eur, istinu 1.350 eur mala žalovaná uhradiť v 29 splátkach po 45,3 eur a v 30. splátke v nižšej výške (v dôsledku toho, že vznikol nárok len na vrátenie istiny, teda sumy nižšej, než podľa zmluvy bola žalovaná povinná vrátiť, skrátila sa pri zachovaní dohodnutej výšky splátky doba splácania). Prvá splátka bola splatná v mesiaci december 2009 (vychádzajúc z prehľadu splátok a úhrad) a po zohľadnení rozvrhnutia splácania na 30 splátok, potom konečná splatnosť úveru pripadla na máj 2012. Treba konštatovať, že žalovaná z poskytnutej istiny 1.350 eur uhradila do podania žaloby sumu 951,30 eur teda z čistej istiny zostala nesplatená iba suma 398,7 eur. Pri povinnosti žalovanej splácať uvedenú sumu v dohodnutých splátkach vo výške 45,3 eur mesačne, nezaplatené ostalo :

- splátky splatné v mesiacoch 11/2011 až 04/2012 - celkovo 6 splátok po 45,3 eur, spolu: 271,8 eur
 - posledná splátka splatná v mesiaci 05/2012 v sume 36,3 eur
- (súčet zvýraznených súm činí 308,1 eur - čo sa rovná priznanej istine).

23. Súd totiž vychádzal z toho, že nebola riadne vyhlásená predčasná splatnosť úveru, nakoľko neboli splnené podmienky podľa § 53 ods. 9 OZ. Žalobca totiž predčasne vyhlásil splatnosť úveru listom zo dňa 25.11.2011, aby vopred upozornil žalovanú na uplatnenie tohto práva tak, ako to vyžaduje § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, keďže žiadna iná písomnosť, ktorá by predchádzala mimoriadnemu zosplateniu úveru súdu predložená nebola. Nakoľko neboli splnené zákonné podmienky na to, aby sa stali splátky úveru mimoriadne predčasne splatné, súd na predčasné zosplatenie úveru vykonané žalobcom neprihliadal, a posudzoval splatnosť vyššie uvedených dlžných splátok v zmysle ich splatnosti podľa zmluvy tak, ako je uvedené v odseku 22. Uvedené teda má vplyv na priznanie úrokov z omeškania, ktoré nie je možné žalobcovi priznať odo dňa nasledujúceho po dni vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru tak, ako si to uplatnil žalobca, ale vždy odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti príslušnej dlžnej splátky. Nakoľko v zmluve si zmluvné strany nedohodli dni splatnosti splátok, teda nedohodli sa na tom, na ktorý konkrétny deň v mesiaci pripadá splatnosť mesačných splátok, súd ustálil, že jednotlivé splátky boli splatné vždy do posledného dňa príslušného kalendárneho mesiaca. Súd preto z jednotlivých priznaných splátok, (zo 6 splátok vo výške 45,3 eur splatných od 11/2011 do 4/2012 a z poslednej splátky splatnej vo výške 36,3 v mesiaci 5/2012) priznal úroky z omeškania vždy odo dňa nasledujúceho po poslednom dni kalendárneho mesiaca, v ktorom sa tá-ktorá splátka stala splatnou. V čase vyhlásenia rozsudku všetky splátky už boli splatné. Výšku úrokov z omeškania súd určil s poukazom na § 10c a § 3 ods. 1 nariadenia 87/1995 Z.z. ako základnú úrokovú sadzbu ECB k 1.dňu omeškania zvýšenú o 8%, pričom sadzba úrokov z omeškania sa v období od novembra 2011 do mája 2012 menila (s účinnosťou od 09.11.2011 sa zmenila na 1,25% ročne a s účinnosťou od 14.12.2011 sa zmenila na 1%). Vzhľadom na to súd musel tiež prihliadnuť na tieto zmeny úrokových sadzieb, a preto priznal úroky z omeškania z jednotlivých splátok splatných v rozhodnom období vo výške 9% a 9,25% ročne, s reflektovaním zmien základnej úrokovej sadzby ECB, čiže tieto v zmysle uvedených zmien znižoval a nepriznával z dlžných splátok, ktoré ostali predmetom konania, úroky z omeškania v jednotnej sadzbe úrokov z omeškania vo výške 9,25% ročne tak, ako si ich uplatnil žalobca.

24. Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

25. Súd v súlade s cit. ustanovením zákona č. 250/2007 Z.z. z úradnej povinnosti skúmal, či záväzok žalovanej vyplývajúci z uvedenej zmluvy o spotrebiteľskom úvere je premlčaný, nakoľko v danom prípade ide o nárok zo spotrebiteľskej zmluvy. Právny predchodca žalobcu pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Žalovaná túto zmluvu uzatvárala ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania, povolania alebo zamestnania. V predmetnej veci ide o spotrebiteľskú, typovú, zmluvu, a z tohto dôvodu súd skúmal prioritne existenciu prípadného premlčania pohľadávky žalobcu a uplatnenej z tejto zmluvy. Predmetná vec je o spotrebiteľskej zmluve, ktorá je regulovaná osobitnou právnou úpravou. Ide o vzťah medzi dodávateľom a spotrebiteľom, ktorý prijíma spotrebiteľský úver na spotrebu. Teda ide o typický občianskoprávny vzťah, preto súd použil ustanovenia občianskeho práva upravujúce premlčanie. Pri spotrebiteľských zmluvách má totiž vždy z hľadiska aplikovateľnosti absolútnu prednosť Občiansky zákonník.

26. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

27. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

28. Podľa § 111 Občianskeho zákonníka, Zmena v osobe veriteľa alebo dlžníka nemá vplyv na plynutie premlčacej doby.

29. Žalobcovi je možné priznať len čistú nepremlčanú istinu bez úrokov a poplatkov. Žalovaná mala splatiť 30 splátok, počnúc od decembra 2009 do mája 2012. Žalovaná uhradila celkovo 951,30 eur. Teda nezaplatené ostali (a predmetom konania teda sú) 7 splátok splatných od 09/2011, 10/2011, 11/2011, 12/2011, 1/2012, 2/2012, 3/2012, 4/2012, 5/2012. Žaloba bola podaná dňa 10.11.2014, premlčané sú teda všetky splátky (a v rámci nich istina) splatné späť 3 roky pred podaním žaloby, teda všetky splátky splatné do 10/2011 vrátane. Premlčané sú potom 2 splátky, ktoré mali byť priznané a to splátky splatné dňa 9/2011 a 10/2011. Žalovanej bola poskytnutá istina vo výške 301,08 eur ktorú mala splatiť v 6 splátkach po 45,30 eur, potom v jednej splátke istina činila 36,3 eur. Priznať možno teda len 7 nepremlčaných splátok.

30. Súd pre úplnosť poukazuje aj na to, že nemohol vec posúdiť vo svetle rozsudku Súdneho dvora EÚ C -42/15 z 09.11.2016, ktorý sa týkal výkladu smernice 2008/48/ES z 23.04.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a v zmysle ktorého nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok a v zmysle ktorého, nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere obsahovala rozčlenenie splátok v podobe amortizačnej tabuľky na istinu, úroky či iné poplatky. Pri konflikte smernice a vnútroštátneho zákona členského štátu (ktorý konflikt zrejme vyplýva z obsahu tohto rozhodnutia ako konflikt medzi uvedenou smernicou a zákonom č. 129/2010 Z.z. a pred jeho platnosťou aj zákonom č. 258/2001 Z.z. prijatým za účelom implementácie tejto smernice v SR), musí vnútroštátny súd v prvom rade skúmať, či môže smernici priznať priamy účinok (možnosť smernicu aplikovať priamo a bezprostredne na prípad, ktorý súd rieši). Nakoľko v sporoch medzi jednotlivcami je priamy účinok smernice v zásade vylúčený, vnútroštátny súd musí skúmať, či môže smernici priznať aspoň účinok nepriamy, teda či môže zákon o spotrebiteľských úveroch vykladať eurokonformne. Tento nepriamy účinok smernice (eurokonformný výklad zákona) však nie je absolútny, pretože takýto výklad nemôže nahradiť výslovné znenie zákona, pretože by sa jednalo o výklad contra legem a rovnako tak eurokonformným výkladom nemožno porušiť ústavný princíp právnej istoty. To znamená, že pokiaľ aj zo smernice vyplýva, že absencia určitých náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere nemá spôsobovať bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, nemožno v tomto svetle vykladať zákon č. 129/2010 Z.z., ktorý vyslovene hovorí, že práve absencia tých istých náležitostí bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru spôsobuje. Takýmto výkladom by došlo k neprípustnému výkladu contra legem. Súčasne, ak by aj súd v tejto veci postupoval tak, že by použil výklad načrtnutý v predmetom rozsudku Súdneho dvora, má za to, že by došlo k nedôvodnému narušeniu ústavného princípu právnej istoty a nedôvodného odklonu od ustálenej súdnej praxe. Uvedené je neprípustné aj s poukazom na čl. 2 ods. 2 CSP, podľa ktorého právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych

autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.

31. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP, podľa ktorého ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Zároveň súd aplikoval ust. § 256 ods. 1 CSP, Ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

32. Žalobca sa domáhal celkovo zaplata sumy 1258,47 eur s príslušným úrokom z omeškania 9,25%, ktorý bol vyčíslený ku dňu 05.12.2011 na 686,96 eur, spolu: 1.945,43 eur. Úspech žalobcu predstavuje priznanie istiny 308,1 eur a úrokov z omeškania vyčíslených na sumu 157,82 eur (24,77 + 23,75 + 23,41 + 23,08 + 22,74 + 22,40 + 17,67). Neúspech žalobcu predstavuje zamietnutie žaloby vo zvyšku a súčasne zastavenie konania v časti o zaplata 133,61 eur s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 133,61 eur od 05.12.2011 do zaplata, nakoľko procesné zavinenie na zastavení konania v tejto časti nesie žalobca, ktorý nepreukázal, že v tejto časti bola žaloba podaná dôvodne a vzatá späť pre zaplata zo strany žalovanej. Vždy platí, že kto zavinil čiastočné zastavenie konania, mal ohľadne tejto časti žaloby neúspech a úspech sa z hľadiska posudzovania náhrady trov konania pričíta opačnej strane sporu. Úspech žalobcu preto činí v súčte 465,92 eur, čo je 23,95% z celku. Z uvedeného vyplýva, že úspešnejším bola žalovaná a zároveň i osobitný subjekt, ktorý v konaní vystupoval na jej strane, ktorých čistý úspech zodpovedajúci čistému neúspechu žalobcu (úspech - neúspech) je 52,10 %. Preto by súd žalovaná a zároveň i osobitný subjekt, ktorý v konaní vystupoval na jej strane mali voči žalobcovi v tomto rozsahu nárok na náhradu trov konania. Vzhľadom na to, že zo spisového materiálu nevyplýva, že by žalovanej a vedľajšiemu subjektu, ktorý v konaní vystupoval na jej strane, nejaké trovy v súvislosti s konaním vznikli, súd im nárok na náhradu trov konania nepriznáva vôbec.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.